

Arrestnummer C 1721 / 2021
Repertoriumnummer 2021/1680
Datum van uitspraak 7 mei 2021
Notitienummer griffie 2019/NT/513
Notitienummer parket-generaal

Hypothecaire inschrijving

O.S.

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van

inwendige aard

PRO JUSTITIA

Beroep in cassatie

door

dd. 21.05.2021

Bij arrest van het Hof van Cassatie
van 16.08.2021 (nr.)
werd het cassatieberoep
niet toegelaten verklaard

03.09.2021

griffier

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002124840-0001-0015-01-01-1

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12, § 1 Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

nagelaten te hebben een grote hoeveelheid afvalstoffen, onder meer bouw- en sloopafval, een container met karton-, PMD- en houtafval, plasticafval te verwijderen,

te in de periode van 1 juni 2012 tot en met 15 januari 2015 (OK 1, OK 2, OK 3).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1., 5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), bij artikel 4.2.1.5°b) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
eigendom van _____ geboren te _____ op
wonende te _____

meer bepaald

het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van onder meer bouw- en sloopafval, aarde, steenpuin, afgedankte voertuigen, bouwmaterialen, houtafval, afvalcontainers,

te in de periode van 15 juni 2010 tot en met 29 januari 2015 (OK 4, OK 5, OK 6).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1., 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

PAGE 01-00002124840-0003-0015-01-01-4

D.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van _____ geboren te _____ op
_____ wonende te _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1., 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald een aanbouw in snelbouwsteen te hebben opgericht,

te _____ **op 1 oktober 2010 (OK 4).**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

E.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1., 6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van _____ geboren te _____ op
_____ wonende te _____

meer bepaald een woongelegenheden te hebben ingericht in een bestaande schrijnwerkerij,

te _____ **op een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 oktober 2010 tot 1 april 2012 (OK 5).**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4. Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 19 februari 2019 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 132,42 euro.*

Overtuigingsstuk

*Beveelt de **overmaking** aan het **openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder nr.*

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Verklaart de herstellvordering ingesteld door het college van burgemeester en schepenen en op grond van artikel 7.7.5. VCRO voortgezet door de burgemeester, en waarbij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich heeft aangesloten, in de hierna bepaalde mate gegrond:

┌ PAGE 01-00002124&40-0005-0015-01-01-4 ┐

Beveelt het **herstel** op het perceel gelegen te kadastraal gekend als

als volgt:

- Alle voertuigen, materialen, materieel en afval moeten van het terrein worden verwijderd,
- De inrichting van de badkamer in de voormalige schrijnwerkerij moet worden ongedaan gemaakt,
- Het aan de zijgevel aangebouwde bijgebouw moet worden afgebroken en de vloerplaat moet worden verwijderd.

EN dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro per dag** vertraging in de nakoming van dit bevel lastens ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur/de burgemeester.

Beveelt dat deze herstelmaatregel integraal dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van **drie maanden** ingaande vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat, voor zover de opgelegde herstelmaatregel niet integraal zou zijn uitgevoerd binnen deze termijn, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur/de burgemeester van de stad ambtshalve in de verdere uitvoering ervan kan voorzien op kosten van de veroordeelde.

VERWIJDERING AFVAL

Veroordeelt de beklaagde overeenkomstig art. 16.6.4. eerste lid DABM tot het **inzamelen, vervoeren en verwerken van alle achtergelaten afval** binnen een termijn van **3 maanden** na het in kracht van gewijde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door de beklaagde een **dwangsom** zal worden verbeurd van **100 euro per dag** vertraging in de naleving van deze veroordeling te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van 3 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 20 maart 2019 door de beklaagde ;
- 21 maart 2019 door het openbaar ministerie.

verwijderen van het afval. Ook de bedragen van de door de eerste rechter opgelegde dwangsommen zijn volgens de beklaagde te hoog.

Ook in het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf (de door de eerste rechter voor de telastleggingen A, B, C, D en E opgelegde straf is volgens het openbaar ministerie te laag).

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiend uit de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven, is de beslissing van de eerste rechter tot de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A, B, C, D en E definitief.

Ook de beslissing over de overtuigingsstukken en tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen, is definitief.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

*“4. Naar aanleiding van een klacht over zegelverbreking en de opslag van vijf grote containers, vond op **15 juni 2010** een controle plaats door een controleur verbonden aan de dienst Milieutoezicht van de stad en een controleur bij de afdeling Bouwtoezicht van de stad op het terrein gelegen in de eigendom van beklaagde.*

Dit terrein was al geruime tijd verzegeld omwille van het nog steeds aanwezige illegaal gestockeerde bouw- en sloopafval. Beklaagde werd reeds eerder nl. op 14 november 2006 veroordeeld tot het verwijderen van achtergebleven afval op het perceel aan de en dit binnen een termijn van 4 maanden.

Volgens het gewestplan “ (K.B. 14 september 1977) ligt voornoemd perceel deels in een woongebied met landelijk karakter maar voor het grootste deel in agrarisch gebied.

Tijdens de controle werd vastgesteld dat de zegels die de dienst Milieutoezicht aanbracht verbroken waren.

Er werd tevens vastgesteld dat er nieuw afval op het terrein werd geplaatst in de vorm van een vijftal, onvolledige (en dus onbruikbare) containers alsook dat er via een opening rechts van de

toegangspoort werd gesluikstort op het terrein. Hiervoor werd op 28 juni 2010 een aanmaning opgesteld.

5. Op 8 augustus 2010 bevestigde beklagde dat hij de opruiming en afvoer van het breekpuin en het gemengd afval klasse 2 in fases wilde doen. Er werd nadien echter vastgesteld dat de gevraagde opkuis niet was uitgevoerd.

6. Op 1 oktober 2010 werd tijdens een controle vastgesteld dat volgende inbreuken op de wetgeving ruimtelijke ordening werden gepleegd:

-het stapelen van een 5-tal onbruikbare containers: groot 10 meter x 10 meter samen en met een hoogte van 2,50 meter;

-het stapelen van allerlei bouw- en sloopafval op het terrein;

-het plaatsen van een vervallen frituurbarak: groot : 12 m x 3 m en een hoogte van 1,5 m (of 2,5) met allerlei afval in en rond deze barak;

-het in snelbouwsteen oprichten van een aanbouw: groot 3 meter x 10 meter en een hoogte van 3 meter aan de zijgevel van een bestaande schuur.

Ondanks het verleende uitstel voor de verwijdering van de containers en de tijdelijke ontzegeling van het terrein op vraag van beklagde, was de opruiming niet aangevat en beklagde, die wegens zijn opname in het ziekenhuis lag, had opnieuw uitstel tot opruiming aangevraagd.

7. Op 11 januari 2011 vond een hercontrole plaats op het terrein waarbij vastgesteld werd dat op het terrein grondige opruimingswerken werden gedaan en nog aan de gang zijn. Alle afval leek gesorteerd te zijn maar nog niet volledig afgevoerd (zie fotoreportage). De bureelunits die achteraan op het terrein stonden opgesteld, waren nog steeds aanwezig.

Telefonische navraag op **2 maart 2011** leerde dat de sorteerwerken sindsdien verder werden afgerond. Het gesorteerde afval werd nog niet afgevoerd bij gebrek aan financiële middelen. Beklagde bezorgde foto's van de toestand op 3 maart 2011. De bureelunits stonden er volgens beklagde nog steeds en hij zou proberen om een stedenbouwkundige vergunning te bekomen voor de legale opslag via de firma uit

8. Op 26 augustus 2011 werd vastgesteld dat het globale uitzicht van het terrein slechter is ten opzichte van het laatste plaatsbezoek van 11 januari 2011 en de foto's van 3 maart 2011 van beklagde. Het terrein is overwoekerd door onkruid en er lijken al een tijd geen werken meer te hebben plaatsgevonden. De toestand van de frituurwagen is ongewijzigd ten opzichte van de toestand op 11 januari 2011.

Er liggen op verschillende plaatsen nog grote hopen met steenpuin. Ook enkele overwoekerde hopen van onbekende samenstelling die er sinds de vaststellingen in 2010 al lagen, zijn nog aanwezig. Onder de hangar ligt nog steeds allerhande afval opgestapeld en de open, metalen container gevuld met divers afval zoals karton, een PMD-zak houtafval, bouwafval... staat er nog. Achter de hangar staan ook de bureelunits nog steeds ongewijzigd opgesteld. (Zie fotoreportage).

9. Op 30 augustus 2012 is enerzijds vastgesteld dat:

- De frituurbarak is verwijderd
- De onbruikbare containers zijn ontmanteld.

- de afvalcontainers zijn verwijderd
- de betonnen buizen zijn nog aanwezig.

De onderstaande bijkomende inbreuken werden tevens vastgesteld op 15.01.2015:

- het stapelen van bouwmaterialen tegen de bestaande schrijnwerkerij
- het stapelen van houtafval tegen de bestaande hooischaar.

De zone voor het stapelen van bouwmaterialen is afgebakend door hekkens en deze zone wordt gratis ter beschikking gesteld aan _____ ook een deel van de schrijnwerkerij wordt ter beschikking gesteld als opslagplaats aan dezelfde persoon.

17. Op 29 januari 2015 (pv _____) werd het volgende vastgesteld:

- Substantiële uitbreiding van de gestapelde bouwmaterialen tegen de schrijnwerkerij binnen de door werfhekkens afgebakende zone en tevens vooraan links op het perceel.
- Er werd op 29 januari 2015 dan ook een bevel van stopzetting uitgehangen zowel aan de oprit van het terrein als op het hekken dat toegang verleent tot het terrein.

18. Gezien er op 24 maart 2015 een doorbreking van het stakingsbevel vastgesteld is door het verder gewoonlijk gebruik van het terrein door het verwijderen en verplaatsen van materiaal en materieel, werd een tweede schriftelijk bevel van stopzetting en verzegeling uitgehangen, zowel aan de oprit van het terrein als op het hekken dat toegang verleent tot het terrein.

19. Op 26 mei 2015 werd het terrein tijdelijk ontzegeld tot 26 juni 2015 voor de uitvoering van de volgende werken:

- Het plaatsen van een container voor hout e.a. in functie van het opruimen van het terrein
- Het verwijderen van een gedeelte van de inhoud (goederen van de ex-schrijnwerkerij)
- Het verwijderen van een 2-tal ramen en een zware compressor uit de hangaar (veldschaar).

Er werden verlengingen voor de tijdelijke ontzegeling van het terrein toegestaan tot 1 maart 2016 mede gezien werd vastgesteld dat het hout is weggehaald uit de veldschaar en heel wat bouwmaterialen voornamelijk bestaande uit ijzer verwijderd zijn. Beklaagde verklaarde dat men bezig is om de bouwmaterialen in loten te verdelen om zo te koop aan te bieden.”

4. De eerste rechter verklaarde de beklagde schuldig aan de telastleggingen A, B, C, D en E op grond van de volgende overwegingen:

“Beoordeling

20. Uit de gegevens van het strafdossier en inzonderheid de vaststellingen van de controleur verbonden aan de dienst Milieutoezicht en de controleur bij de afdeling Bouwtoezicht van de stad _____ én de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten ten aanzien van beklagde afdoende bewezen zijn.

De tenlasteleggingen A, B, C en D werden overigens ter terechtzitting niet betwist door de raadsman van beklagde.

Wat betreft de tenlastelegging E kan inzonderheid verwezen worden naar de vaststellingen d.d. 30 augustus 2012 van de ambtenaar bevoegd om stedenbouwkundige misdrijven op te sporen waaruit blijkt dat:

- *Ter plaatse alsdan werd vastgesteld dat er een woongelegenheden is geïnstalleerd in de bestaande vergunde schrijnwerkerij, er werd een badkamer, een slaapkamer en een leefruimte voorzien. Een uitgeruste keuken was niet aanwezig. De eigenaar verklaart dat hij sinds april 2012 hier verblijft (zie foto's onderkapt 5, pagina 6 en 7).*

*Deze woongelegenheden komt niet in aanmerking voor stedenbouwkundige vergunning gezien de strijdigheid met de bestemming van het gebied (agraris gebied).
Op heden is de woongelegenheden niet meer bewoond."*

5.1 De voor de beklagde bewezen feiten van de telastleggingen A, B, C, D en E zijn de opeenvolgende en voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen een straf toepast, met name de zwaarste (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

Het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, waarnaar wordt verwezen in de telastlegging A, werd met ingang van 1 juni 2012 opgeheven door artikel 82 Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen. De verplichting tot het verwijderen van afvalstoffen werd met ingang van 1 juni 2012 opgenomen in artikel 12, § 1 van dat laatste decreet.

De feiten van de telastlegging A waren tot voor 1 juni 2012 strafbaar gesteld door artikel 16.6.3, § 1, eerste lid Decreet algemene bepalingen milieubeleid met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro. Deze feiten zijn sindsdien strafbaar gebleven en nog steeds strafbaar gesteld met dezelfde straffen door datzelfde artikel 16.6.3., § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

5.2 Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking.

De handelingen vermeld onder de telastlegging C zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1., 5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De handelingen vermeld onder de telastlegging D zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1., 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De handelingen vermeld onder de telastlegging E zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1, 6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De handelingen van de telastleggingen C, D en E waren tot 1 maart 2018 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000

euro. Sinds 1 maart 2018 zijn deze inbreuken strafbaar gesteld door artikel 6.2.1., eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De straffen zijn dezelfde gebleven.

5.3 De eerste rechter besliste juist over de keuze van straf, evenals over de omvang van de geldboete en de redenen ertoe (p. 10 - 11 van het beroepen vonnis). Het hof maakt zich deze overwegingen eigen.

Het hof gaat niet in op de vraag van de beklaagde om de geldboete (al dan niet gedeeltelijk) met uitstel op te leggen. Een effectieve geldboete, zoals opgelegd door de eerste rechter, is absoluut noodzakelijk om de beklaagde de ernst van de door hem gepleegde misdrijven te doen inzien en om hem er toe aan te zetten de toepasselijke regelgeving voortaan wel na te leven.

Uit niets blijkt dat deze geldboete de sociale reclassering van de beklaagde zal belemmeren, of zijn declassering tot gevolg zal hebben. Een straf met uitstel zou de beklaagde onvoldoende weerhouden van recidive.

Op de rechtszitting van het hof van 25 maart 2021 verklaarde de advocaat van de beklaagde niet langer een werkstraf te vragen.

De eerste rechter paste op de juiste wijze de deciemmen toe en voorzag een passende vervangende gevangenisstraf.

6. De eerste rechter besliste ook correct over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, de bijdragen en de vaste vergoeding, die actueel echter 50,45 euro bedraagt. De beklaagde is ook gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

7. De eerste rechter besliste juist over de herstellvordering en het bevel tot het verwijderen van alle achtergelaten afval (p. 12 t.e.m. 14 van het vonnis). Het hof verwijst naar de oordeelkundige motieven van de eerste rechter en maakt deze tot de zijne.

De beklaagde betwist de herstelmaatregel noch het afvalverwijderingsbevel, maar vraagt dat hij voor de uitvoering van elk van beide maatregelen telkens een jaar de tijd zou krijgen. Het beroepen vonnis dateert al van 19 februari 2019, zodat de beklaagde al ruim de tijd kreeg het herstel uit te voeren en het afval te verwijderen. De nu nog voorziene hersteltermijn en termijn om het afval te verwijderen, geeft hem bovendien nog meer ruimte in de tijd om deze maatregelen uit te voeren.

Tot slot zouden volgens de beklaagde de door de eerste rechter opgelegde dwangsommen te hoog zijn. De bedragen van de dwangsommen per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn/de afvalverwijderingstermijn geen gevolg wordt gegeven aan de opgelegde maatregelen, moeten voldoende hoog zijn om

de beklaagde aan te zetten tot vrijwillig herstel en tot het vrijwillig verwijderen van het afval. De bedragen kunnen daarom niet lager zijn dan de door de eerste rechter voorziene bedragen.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat de volgende beslissingen in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent van 19 februari 2019 definitief zijn:

- de beslissing tot de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A, B, C, D en E;
- de beslissing over de overtuigingsstukken;
- de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

bevestigt het beroepen vonnis voor zover bestreden in al zijn beslissingen, met de enkele wijziging dat de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure actueel 50,45 euro bedraagt;

stelt vast dat de termijn van drie maanden voor de uitvoering van het herstel en voor de verwijdering van het afval overeenkomstig artikel 16.6.4., eerste lid Decreet algemene bepalingen milieubeleid, loopt vanaf de dag dat dit arrest kracht van gewijsde zal hebben;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 131,99 euro;

laat de kosten van tweede dagvaardingen voor het openbaar ministerie begroot op 55,48 euro, te last van de Staat.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 51,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 27,99
	<hr/>
	€ 119,99
+ 10 %:	€ 12,00
	<hr/>
Totaal:	€ 131,99

Kosten beroep tlv Staat:

Dagv. bekl.:	€ 28,18
Dagv. eiser tot herstel:	€ 27,30
	<hr/>
Totaal:	€ 55,48

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **7 mei 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

